

Mer wonnten en der Mauenheimer Stroß en Neppes om drette Stock. Ming Mutter un ich, mir gonn nohm Enkaufe, un an däm Morge wor dä Mann Paterre gestorve. Ich als kleine Panz kunnt jo su jetzt domet nix aanfange. Mer kumme an dä Dür vörbei, woren die vum Sarginstitut do un hatten dat Boverdeil vun däm Sarg op de Ääd gestallt, falsch eröm. Ming Mutter wor am Kriesche un ich hatt noch nie ne Sarg gesinn.

Mir gonn enkaufe, kumme zeröck, dä Sarg wor fott. Ming Mutter soh die Dür, fing widder aan ze kriesche. Sag ich: “Mamm, muss ni' mih kriesche! Die Lück met dä Badebüdd sin fott.”

Böse-Ahrend, Elke (58): *De Badebüdd*

mə vuntən ʔen dɛ: maʊnhaime ʃtɔ:s_ en:epəs ʔom dɛɪtə ʃtɔk miŋ mʊtɐ_ŋ ʔɪç: miə jɔn:ɔm 'ʔenkɔʊfə ʔɔn ʔan dɛm:ʊbʝə vɔ: dɛ man pa'tɛbə jɛʃto:fə ʔɪf ʔals kleɪnə pants kʊnt ja zʊ jɛt domet nɪks ʔa:nfan mə kʊmən ʔan dɛɣ dy:ɣ fɔ'beɪ vɔ:ʋən di: fɔm 'zabʝʔɪnsti,tud:ɔ: ʔɔn hatən dat 'bovedeɪl fɔn dɛm zabʝ ʔop də ʔɛ:t jɛʃtalt 'falʃəbøm miŋ mʊtɐ vɔ_ am kɛi:ʃə ʔɔn ʔɪf:at nɔx ni: nə zabʝ jɛzɪn: mi_ jɔn 'ʔenkɔʊfə kʊmə ʃʊəbøkt dɛ zabʝ vɔ fɔt miŋ mʊtɐ zɔ: di dy:ɣ fɪŋ vidə ʔan ʃʊə kɛi:ʃə sa_ɪç mam mʊs ni mi kɛi:ʃ di lyk mi:t:ɛ 'badəbyt_ sɪn fɔt